

توریسم

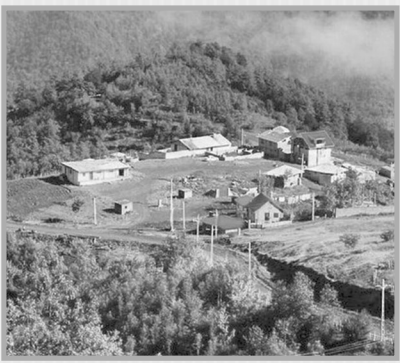
گزارش

نیشگون

املش حتی یک هتل

برای گردشگران ندارد

مدیرکل هماهنگی امور سرمایه گذاری و اشتغال استانداری گیلان با بیان اینکه امسال از محل اعتبارات اشتغال‌زایی کم‌بهره بیش از ۳۷میلیارد تومان اختصاص یافته است، به آخرین وضعیت زیرساخت گردشگری املش اشاره کرد و گفت: شایسته این شهرستان تاریخی با مزیت‌های فراوان نیست که حتی یک هتل برای پذیرایی از گردشگران نداشته باشد و از نظر گردشگری محروم باشد.
به گزارش ایرنا، یونس رنجکش افزود: این شهرستان از پتانسیل و موقعیت‌های منحصربه‌فردی برخوردار است که متأسفانه در بهره‌گیری از آنها و تولید ثروت بر اساس سرمایه‌گذاری و ایجاد زیرساخت‌ها اقدامات جدی انجام نشده و از محرومیت تاریخی برخوردار است.
مدیرکل هماهنگی امور سرمایه‌گذاری و اشتغال استانداری گیلان با تأکید براینکه از مزیت‌ها و فرصت‌های سرمایه‌گذاری در شهرستان املش استفاده مناسب نشده است، اظهار کرد: املش به‌واسطه ویژگی‌های تاریخی و تمدنی دارای برند شناخته‌شده‌ای است که در کنار موقعیت طبیعی و جغرافیایی می‌تواند سهم بسزایی در توسعه‌یافتگی داشته باشد. رنجکش یکی از چالش‌های جدی این شهرستان در بهره‌مندی از سرمایه‌گذاری‌ها در حوزه زیرساختی را وجود برخی قوانین و شرایط تغییر کاربری اراضی کشاورزی و گر‌های مختلف در این زمینه دانست که می‌تواند با برنامه‌ریزی و ارائه طرح‌های همسو با شرایط طبیعی و زیست‌محیطی و مطابق با آمایش سرزمینی زمینه‌های بروی‌رفت از مشکلات را فراهم کرد.
وی ادامه داد: دستگاه‌های اجرایی با نگاه توسعه‌ای و

بهره‌مندی از ظرفیت‌های قانونی می‌توانند سرمایه‌گذاران را در مسیر صحیح سرمایه‌گذاری هدایت و همراهی کنند و مشوق‌های لازم را برای آنان فراهم نمایند.

مدیرکل هماهنگی امور سرمایه‌گذاری و اشتغال استانداری گیلان با اشاره به تخصیص اعتبارات اشتغال‌زایی کم‌بهره برای ایجاد مشاغل کوچک و خانگی تصریح کرد: این تسهیلات از طریق نهاده‌های حمایتی پس از ثبت‌نام متقاضیان در سامانه تک به ازای هر نفر ۲۰۰ میلیون تومان و تا سقف پنج میلیارد تومان با بهره ۴ درصد و بازپرداخت پنج‌ساله پرداخت می‌شود.
مدیرکل هماهنگی امور سرمایه‌گذاری و اشتغال استانداری گیلان همچنین خواستار همراهی دستگاه‌های اجرایی و بانک‌ها و نظارت فرمانداری‌ها در پرداخت هدفمند این تسهیلات به متقاضیان شد. شهر املش در فاصله ۷۵کیلومتری شرق رشت در منطقه کوهپایه‌ای واقع شده و آب‌وهوای آن به علت قرارگرفتن در کنار ارتفاعات سرسبز و بیلاغات، بسیار مطبوع است.

آموزش

گردشگری

تربیت گردشگر مسئولیت‌پذیر از کلاس درس آغاز می‌شود

مدیرعامل مؤسسه توسعه گردشگری با تأکید بر نقش نظام آموزشی در تربیت گردشگران مسئولیت‌پذیر گفت: آشنایی دانش‌آموزان با میراث‌فرهنگی و جاذبه‌های گردشگری نباید به آموزش نظری محدود‌شود، بلکه تجربه‌میدانی، بازدیدهای هدفمند و تقویت حس‌تعلق به محیط به می‌تواند زمینه‌ساز شکل‌گیری نسلی آگاه و مسئول در قبال حفاظت از میراث‌فرهنگی و طبیعی باشد.
حمیدرضا نورانی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: یکی از مشکلات نظام آموزشی، فاصله‌گرفتن یادگیری از تجربه و محیط پیرامون است. درحالی‌که گردشگری تنها فعالیتی تفریحی نیست، بلکه فرصتی برای شناخت فرهنگ، جامعه و طبیعت به‌شمار می‌رود. وی افزود: اردوهای دانش‌آموزی، بازدید از موزه‌ها و بناهای تاریخی و آشنایی با میراث محلی باید از شکل صرفاً تفریحی خارج شوند و با هدف یادگیری، مشاهده و پرسشگری برگزار شوند. برای مثال، دانش‌آموزان می‌توانند در جریان بازدید، درباره شیوه‌ساخت یک بنای تاریخی تحقیق کنند یا با ساکنان محلی درباره پیشینه و اهمیت آن گفت‌وگو داشته باشند.
مدیرعامل مؤسسه توسعه گردشگری با بیان اینکه تجربه یادگیری پروژه‌محور را یکی از راهکارهای مؤثر میراث‌فرهنگی را تقویت کند، گفت: وقتی دانش‌آموز یک بنای تاریخی با محیط طبیعی راپخش از هویت و میراث مشترک خود بداند، احتمال بیشتری دارد که در حفاظت از آن احساس مسئولیت کند. نورانی ادامه داد: موزه‌ها نیز باید از فضایی برای نمایش اشیای قدیمی به محیطی برای شناخت تاریخ و زندگی گذشتگان تبدیل شوند. استفاده از فناوری‌های دیجیتال و واقعیت افزوده می‌تواند ارتباط جدید با میراث فرهنگی را تقویت کند؛ هرچند ضعف زیرساخت‌ها در برخی موزه‌ها مانع تحقق این هدف است. وی با تأکید بر ضرورت آموزش گردشگری مسئولانه اظهار کرد: شناخت جاذبه‌ها به‌تنهایی کافی نیست. دانش‌آموزان باید احترام به جامعه میزبان، حفاظت از آثار تاریخی، مدیریت پسماند، مصرف مسئولانه آب و انرژی و اصول گردشگری بدون ردپا را بیاموزند. همچنین مهارت‌هایی مانند نقشه‌خوانی، جهت‌یابی و کمک‌های اولیه می‌توانند ایمنی سفر را افزایش دهند.

دانست و گفت: دانش‌آموزان به‌جای حفظ اطلاعات تاریخی برای امتحان، می‌توانند از یک بنای تاریخی بازدید کنند، با اسنادکاران یا ساکنان محلی گفت‌وگو داشته باشند و تأثیر گردشگری بر آن مکان را بررسی کنند. چنین رویکردی میان آموخته‌های درسی و زندگی واقعی ارتباط برقرار می‌کند.

چالش

ساره تجلی / مراسم سالروز جهانی گلیم در سیرجان که قرار بود نمادی از بالندگی اقتصادی و هویت فرهنگی «شهر جهانی گلیم شیریکی‌بیج» با حضور وزرا و مسئولان کشوری باشد، نه‌تنها مرحله‌به‌مرحله از سطح ملی و استانی به یک برنامه محدود محلی تنزل یافت، بلکه در واپسین ساعات روز موعود با پاس‌کاری‌های اداری و بلاتکلیفی در صدور مجوز به‌طور کامل متوقف شد.

شهریور ۱۳۹۶ بود که با ثبت شهرستان سیرجان و روستای دارستان در شورای جهانی صنایع‌دستی (WCC)، این خطه به عنوان پایتخت گلیم شیریکی‌بیج بر تارک نقشه هنرهای سنتی جهان نشست. اما هم‌زمان با فرارسیدن سالروز این دستاورد، آنچه در عمل رقم خورد نه رونمایی از برنامه‌های راهبردی صادرات‌محور، بلکه سردرگمی اداری و آب‌رفتن تدریجی برنامه‌ها بود.

به گزارش ایسنا، برنامه‌ریزی برای برگزاری مراسم پاسداشت ثبت جهانی گلیم شیریکی‌بیج که پس از کش‌وقوس‌های فراوان قرار بودروز چهارشنبه ۲۲ مهرماه بعد از گذشت حدود یک‌ماه از روز سالگرد برگزار شود، در آخرین ساعات با اظهارات متناقض مسئولان شهری و اجرایی همراه شد. در پیگیری‌های خبرنگار ایسنا، غلام‌رضا بهرامی دبیر این رویداد و شهردار، ابتدا در گفت‌وگو تلفنی از قطعی‌بودن برگزاری این مراسم خبر دادند و تأکید

کردند که زمان دقیق آن به‌زودی اعلام خواهد شد. با این‌حال، ساعاتی بعد روابط عمومی شهرداری سیرجان در چرخشی ناگهانی، دلیل عدم برگزاری برنامه را «صادر‌نشدن مجوزهای لازم» اعلام کرد.این ناهماهنگی زمانی اوج گرفت که روابط عمومی فرمانداری ویژه سیرجان نیز بدون ارائه پاسخی شفاف درباره عدم صدور به‌موقع مجوزها، صرفاً اعلام کرد که «این رویداد به زمان دیگری موکول شده است»؛ توضیحی که فعالان فرهنگی آن را سرپوشی بر بی‌برنامگی و بی‌میلی در برگزاری این مراسم می‌دانند.پشت‌پرده این تعریق غیرمنطقه، حکایت تنزل هر مرحله‌به‌مرحله یک برنامه با اهمیت است.

غلام‌رضا فرخی معاون میراث‌فرهنگی اداره کل میراث‌فرهنگی استان کرمان در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا با تشریح روند تدارک این مراسم، اظهار کرد: از ماه‌ا قبل جلسات متعددی با حضور متولیان اداره کل میراث‌فرهنگی، مدیران شهرستان و نمایندگان شرکت‌های

گردشگری ایران در بحران چگونه بازآفرینی شود؟

فناوری و بازطراحی گردشگری
تحولات دیجیتال و هوش مصنوعی بر شیوه شناخت، انتخاب و تجربه مقصد اثر می‌گذارند. داده‌های معتبر، اطلاعات روزآمد و چندزبانه، پایش برداشت‌های بازار و بازاریابی دیجیتال می‌توانند به شناخت بهتر تقاضا کمک کنند.
با این‌حال، فناوری زمانی مؤثر است که با کیفیت خدمات و واقعیت تجربه گردشگر هماهنگ باشد.
برنامه‌سازی، انتخاب‌های استانی
اجرای سند مستلزم حفظ انسجام برند ملی و توجه به تفاوت استان‌هاست. هر استان باید مزیت رقابتی، محصولات مناسب بازار، موانع زنجیره خدمات و اقدامات اولویت‌دار خود را مشخص کند.
هر اقدام نیز به مسئول مشخص، همکاری دستگاه‌های مرتبط، زمان‌بندی، منابع قابل تأمین و نتیجه‌موره انتظار نیاز دارد.
بخش خصوصی، تشکلهای حرفه‌ای و جوامع میزبان باید در شناسایی مسائل و طراحی راه‌حل‌ها مشارکت کنند.
از گزارش فعالیت تا سنجش نتیجه
تعداد جلسات، دوره‌های آموزشی و محتوای تولیدشده به‌تنهایی نشان‌دهنده موفقیت نیست. باید سنجید که آیا کیفیت خدمات، رضایت گردشگران، سهم جوامع محلی از منافع سفر و اعتماد بازارهای هدف افزایش یافته است یا خیر.
تعیین شاخص‌های اولیه و گزارش‌های دوره‌ای می‌تواند موانع اجرا را آشکار کند، اقدامات کم‌اثر را اصلاح کند و منابع محدود را به اولویت‌های مؤثر اختصاص دهد.
ابلاغ سند،
آغاز مسئولیتی مشترک است. اگر برنامه‌های ملی و استانی بر انتخاب‌های روشن، مشارکت فعالان، کیفیت تجربه گردشگر و سنجش نتایج استوار شوند، بازآفرینی گردشگری ایران از یک جهت‌گیری راهبردی به تغییری ملموس در مقصد و بازار تبدیل خواهد شد.

در برنامه‌های ملی و استانی است.
از حفظ ظرفیت تا ساختن مزیت

این سند بر تجربه‌های پیشین، ازجمله چارچوب سیاستی گردشگری در وضعیت‌های چسنگ، نه جنگ و نه صلح و پایان جنگ در فروردین ۱۴۰۵، استراتژی توسعه صادرات گردشگری در سال ۱۳۹۸، پروژه برند ملی گردشگری و سند راهبردی توسعه گردشگری مصوب ۱۳۹۹ هیأت وزیران، تکیه دارد. هدف، پیوندادن این دستاوردها در مسیری برای گذار و بازآفرینی گردشگری است.

بازایی گردشگری صرفاًبه‌افزایش شمار گردشگران محدود نمی‌شود؛ زیرا ممکن است بنگاه‌ها همچنان شکستنده باشند، کیفیت خدمات بهبود نیابد یا تصویر ایران با تجربه واقعی مقصد فاصله نظر بگیرد.

تبلیغات شکل نمی‌گیرد؛ بلکه تجربه گردشگر از جست‌وجوی اطلاعات تا دریافت خدمات و بازگشت نیز در آن مؤثر است. بنابراین، بازآفرینی برند مستلزم کاهش فاصله میان ظرفیت واقعی ایران، برداشت بازارهای هدف و تجربه عملی سفر است.

سند سه خوشه محصول را در اولویت قرار می‌دهد: گردشگری طبیعت‌محور و جامه‌محور، گردشگری سلامت و گردشگری فرهنگی و تاریخی. توسعه این محصولات به حفاظت از محیط‌زیست، مهارت ارائه‌دهندگان خدمات، مشارکت جوامع محلی و بهبود دسترسی و کیفیت تجربه نیاز دارد. بنابراین، انتخاب اظهار کرد: از ابتدای بهود دسترسی و کیفیت تجربه نیاز دارد. بنابراین، انتخاب اظهار کرد: از ابتدای بهود دسترسی و کیفیت تجربه نیاز دارد. بنابراین، انتخاب اظهار کرد: از ابتدای بهود دسترسی و کیفیت تجربه نیاز دارد.

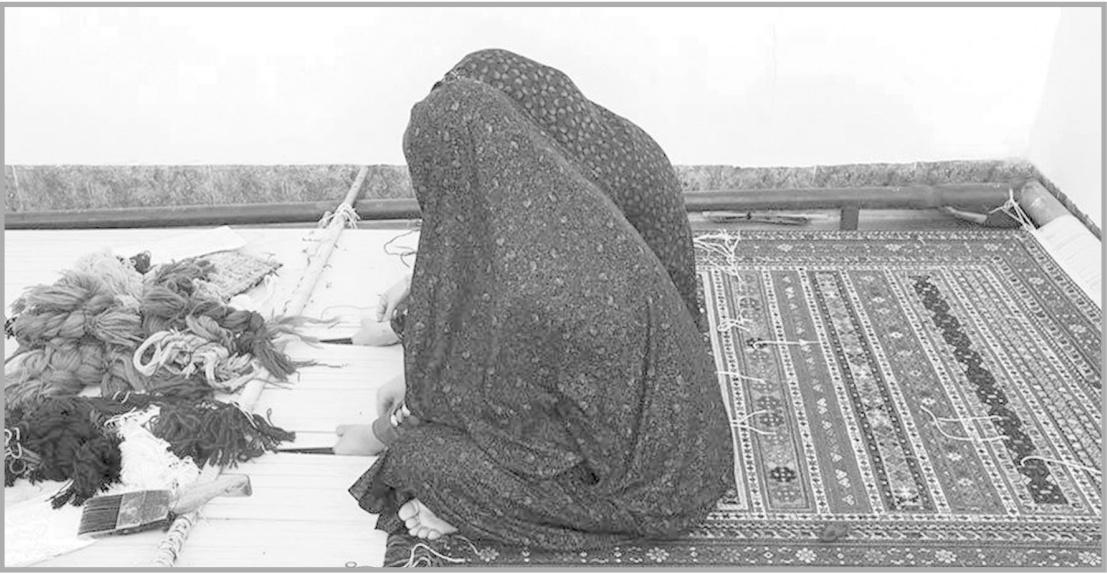
فراتر از بازدید از بناهای تاریخی
رئیس اداره میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی خواف با اشاره به ظرفیت‌های تاریخی و فرهنگی این شهرستان گفت: هدف ما این است که سفر به خواف تنها به بازدید از بناهای تاریخی محدود نشود، بلکه گردشگران با فرهنگ، آداب‌وسوم، موسیقی محلی، صنایع‌دستی و شیوه زندگی مردم منطقه نیز آشنا شوند.

بعقیده با بیان اینکه میانگین اقامت گردشگران در خواف حداقل دو شب است، افزود: اجرای برنامه‌های متنوع فرهنگی و گردشگری می‌تواند تجربه سفر را غنی‌تر کند و زمینه افزایش مدت اقامت مسافران و بهرمندی بیشتر کسب‌وکارهای محلی از حضور گردشگران را فراهم آورد. وی ادامه داد: اجرای موسیقی محلی در بناهای تاریخی و اقامتگاه‌های بوم‌گردی، ازجمله برنامه‌هایی است که برای آشنایی گردشگران با فرهنگ منطقه در نظر گرفته شده است. همچنین

مدیرکل دفتر بازاریابی و تبلیغات گردشگری خارجی معاونت گردشگری با تأکید بر اهمیت بازار چین، حضور ایران در نمایشگاه بین‌المللی گردشگری COITM پکن را فرصتی برای حفظ ارتباط با یکی از بزرگ‌ترین بازارهای گردشگرفرست جهان دانست. مسلم شجاعی با اشاره به انجام حدود ۱۴۶ میلیون سفر خروجی از چین در سال ۲۰۲۴ و هزینه‌کرد ۲۵۱ میلیارد دلاری گردشگران چینی در سفرهای بین‌المللی گفت: با وجود تأثیر هشدراهای سفر بر تمایل گردشگران چینی به سفر به ایران، حفظ ارتباط با این بازار اهمیت دارد. وی افزود: حضور ایران در نمایشگاه پکن به درخواست بخش خصوصی انجام شد و دولت با تأمین هزینه ساخت پاپوین و اختصاص تخفیف ۵۰ درصدی بلیت هواپیما، از مشارکت شرکت‌های گردشگری حمایت کرد. در حاشیه این رویداد، پنج پیشنهاد برای توسعه همکاری‌های گردشگری ایران و چین مطرح شد؛ از جمله تشکیل میز مشترک آژانس‌ها، طراحی بسته‌های اختصاصی سفر به ایران، برگزاری تورهای آشناسازی، توسعه خدمات چینی‌زبان و تسهیل پرداخت‌ها. همچنین بر تعیین اهداف کمی و زمان‌بندی مشخص برای جذب گردشگران چینی تأکید شد تا مذاکرات به قراردادهای اجرایی و افزایش سفر گردشگران منجر شود. شجاعی ارزیابی نتایج نمایشگاه و پیگیری توافق‌ها را برای سنجش اثربخشی حضور ایران در این بازار ضروری دانست.

از سودای اجلاس ملی تا نفو یک گردهمایی ساده محلی

کلاف سردرگم «سالروز جهانی گلیم» در سیرجان

زنجیره تأمین، برندسازی، تسهیل صادرات و پاسداشت هنر تاریخی هزاران بافته‌روستایی که سرمایه واقعی این دیارند، اقدام مؤثری شکل نمی‌گیرد؟

شورای جهانی صنایع‌دستی (WCC) در ارزیابی‌های دوره‌ای خود، حفظ این نشان را منوط به تداوم پویایی، برپایی رویدادهای تخصصی، احیای زنجیره تولید و ارتقای معیشت صنعتگران می‌داند. پاس‌کاری‌های بین‌دستگاهی میان شهرداری و فرمانداری، فعال‌نبودن دبیرخانه دائمی و مستقل و تقلیل رویدادهای بین‌المللی به نشست‌های معوق، این هشدار جدی را گوشه می‌کند که اگر غفلت و بی‌توجهی کنونی استمرار یابد، نام بلند «سیرجان» شهر جهانی گلیم» نه در بازارهای بین‌المللی، بلکه در گزارش‌های نظارتی یونسکو و شورای جهانی صنایع‌دستی با چالش جدی تنزل درجه یا ابطال روبه‌رو خواهد شد.

صنایع

دستی

هنر فاخر ایرانی که پس از حمله مغول

تولیدش متوقف شد

هنری با نام «هفت‌رنگ» نیز شناخته می‌شود، به دلیل نیاز به چند مرحله پخت، فرایندی دشوار و پرهزینه بود. بدنه ظروف معمولاً از ماده‌ای موسوم به سنگ‌پی یا فریت‌ور ساخته می‌شد که ترکیبی از کوارتز خردشده، فریت شیشه و مقدار کمی خاک رس بود. پس از آماده‌سازی بدنه و ایجاد لعاب، نقاشی‌های تکمیلی روی سطح ظرف انجام می‌شد و اثر بار دیگر با دمای کنترل‌شده در کوره قرار می‌گرفت. این فرآیند باید به‌گونه‌ای انجام می‌شد که رنگ‌های تازه تثبیت شوند، بی‌آنکه به لعاب و تزئینات قبلی آسیب برسد. طلاکاری نیز در برخی آثار به‌کار می‌رفت.

کاشان؛ یکی از مراکز مهم تولید مینایی

کاشان از مهم‌ترین مراکز تولید سفال‌های نفیس ایران در سده‌های دوازدهم و سیزدهم میلادی به‌شمار می‌رفت و بسیاری از ظروف مینایی به این شهر نسبت داده شده‌اند. با این‌حال، پژوهشگران تأکید می‌کنند که شواهد باستان‌شناختی برای تسهیل‌دادن قطعی تمام این آثار به کاشان یا یک کارگاه مشخص کافی نیست.

در این ظروف، چهره‌ها، سوارکاران، مجالس درباری، صحنه‌های شکار و شخصیت‌های ادبی در فضای محدود کاسه‌ها و بشقاب‌های می‌گرفتند. ترکیب‌بندی برخی از آنها نیز به نگاره‌های نسخه‌های خطی شباهت دارد و از پیوند میان ادبیات، هنرهای تجسمی و سفالگری در ایران آن دوره حکایت می‌کند.

نمونه‌های دیگری از این هنر در موزه هنر لس‌آنجلس (لاکما) نگهداری می‌شوند؛ ازجمله آبخوری بزرگی که به ایران و کاشان نسبت داده شده و متعلق به اواخر قرن دوازدهم تا اوایل قرن سیزدهم میلادی است. سوزنه متروپولیتن نیز مجموعه‌ای از ظروف مینایی، از کاسه‌های دارای نقوش انسانی تا آبخوری‌هایی با تصویر سوارکاران و کتیبه‌های کوفی، در اختیار دارد.

پایان یک سنت هنری

تولید سفال مینایی عمر چندان طولانی نداشت. آثار تاریخ‌دار موجود عمدتاً به اواخر قرن دوازدهم و اوایل قرن سیزدهم میلادی تعلق دارند و شواهد نشان می‌دهد که تولید این ظروف پس از تحولات ناشی از حمله مغول به ایران متوقف شد و دیگر به شکل پیشین ادامه نیافت.

امروزه ظروف مینایی در موزه‌های جهان، فراتر از اشیایی تزئینی، یادگار دوره‌ای از تجربه‌گری و پیشرفت فنی در هنر ایران هستند؛ آثاری که در آنها رنگ، لعاب، طلا و آبخوری‌های ادبی در کنار هم قرار گرفته‌اند و بخشی از میراث هنری ایران پیش از حمله مغول را زنده نگه می‌دارند.

آن‌ها فراهم است؛ با این‌حال، رانداندازی مجتمع‌های خدماتی و امکانات بهداشتی بین‌راهی همچنان از نیازهای مسیرهای گردشگری به‌شمار می‌رود. وی با اشاره به وجود چهار روستای هدف گردشگری در خواف اظهار کرد: در شرایط فعلی، اولویت ما تقویت زیرساخت‌ها و بهبود خدمات گردشگری و اقامت در همین روستاهاست. در روستای نیازآباد نیز اقداماتی برای ساماندهی مسیرهای سنتی مورد استفاده گردشگران آغاز شده است.
بعقیده در پایان تأکید کرد: معرفی جاذبه‌های تاریخی در کنار موسیقی مقامی، غذاهای سنتی، پوشش محلی و صنایع‌دستی، همراه با توسعه اقامتگاه‌های بوم‌گردی و برگزاری جشنواره‌های فرهنگی، می‌تواند به افزایش ماندگاری گردشگران، رونق کسب‌وکارهای محلی و ایجاد فرصت‌های اشتغال کمک کند.
مشارکت مردم محلی و سرمایه‌گذاران نیز در تحقق این اهداف و توسعه پایدار گردشگری خواف اهمیت دارد.